

NS uudistebülletään

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1122

14.09.2024 (135)

23

SAKSA KULTUURIREVOLUTSIOON

"Me nõuame õiguslikku võitlust KONSOLUUTSETE poliitiliste valede ja nende levitamise vastu ajakirjanduse poolt."

Saksa ajakirjanduse loomise võimaldamiseks nõuame, et:

* kõik saksakeelsete ajalehtede toimetajad ja töötajad peavad olema Volksgenossen.

* mitte-saksa ajalehtede avaldamiseks on vaja riigi selgesõnalist luba. Neid ei tohi avaldada saksa keeles.

* keelata seadusega igasugune rahaline osalus Saksa ajalehtedes või nende mõjutamine mittedakslaste poolt ning nõuda karistuseks üleastumiste eest selliste ajalehtede tegevuse lõpetamist ja nendega seotud mittedakslaste viivitamatut väljasaatmist Reichist.

Ajalehtede väljaandmine, mis rikuvad üldist heaolu, tuleb keelata. Nõuame õiguslikku võitlust kunstilise ja kirjandusliku suundumuse vastu, mis avaldab meie rahvaelule söövitavat mõju, ning eespool nimetatud nõudmisi rikkuvate ürituste sulgemist."

Viimane, kuid sugugi mitte tähtsusetu neist neljast vabadusest, mis on meie rahva vaba ja loomuliku ellujäämise ja kõrgema arengu eelduseks, on rahvuskultuuri vabadus. Sest mis kasu on võitlusest rahvamajanduse vabaduse, õigusemõistmise ja rahva kaitsmise eest, kui sakslased ei saa enam saksa keeles mõelda ja tunda, sest nende kultuur on hävitatud võõraste mõjutuste ja valede poolt?

Saksa kultuurirevolutsioon, mille kandjaks on NSDAP, võitleb rahvusliku kultuuri sellise lagunemise vastu ja selle vabaduse eest rahvusvahelistest mõjudest. Saksa kultuurirevolutsioon pöördub juba võitluse ajal tervete rahvamasside poole ja innustab neid otsesele protestile dekadentsi haiguse märkide ja sellega seotud saksa kultuuri võõrandumise vastu - see on suunatud kõigi degeneratsioonivoolude vastu kunstis, kirjanduses, teatris, muusikas, aga ka igapäevaelus, nagu näiteks segaduse propageerimine, pornograafia ja palju muud. Saksa kultuurirevolutsioon lubab ainult seda, mis vastab rahvuskultuuri vaimule ja hingele ja on sellele soodne - ta hävitab kõik, mis võõrandab sakslasi nende sakslusest ja tahab seda lagundada monotoonse, materialistliku maailmatsivilisatsiooni kasuks!

Pärast natsionaalsotsialistlikku revolutsiooni jätkub Saksa kultuurirevolutsiooni võitlus kultuuri vabaduse eest vastavalt selle liigile ja olemusele ka juriidiliste vahenditega:

Seepärast kutsub NSDAP oma parteiprogrammi punktis 23 üles seaduslikule võitlusele kunsti- ja kirjandussuundumuse vastu, mis avaldab meie rahvuslikule elule söövitavat mõju! See ütleb selgelt välja Saksa kultuurirevolutsiooni eesmärgi:

See nõue on täidetud, kui kõik söövitavad ja võõrad mõjud on kõrvaldatud ning saksa kultuur peegeldab taas ehedat saksa mõtlemist ja tunnet ning stimuleerib kõrgemat arengut.

Kõige olulisem mõju meie rahva rahvuskultuurile on tänapäeval massimeedia. Seepärast tuleb need panna Saksa kultuurirevolutsiooni ja selle võimupoliitilise haru - natsionaalsotsialistliku rahvusriigi - range kontrolli alla. Kui programm kirjutati, olid need põhiliselt ajakirjandus, ajalehed ja ajakirjad; vahepeal on lisandunud raadio, televisioon ja teised mediakanalid, millele punkti 23 nõuded loomulikult laienevad.

Massimeedia peab muutuma saksavastase kultuuri hävitamise vabatahtlikest tööriistadest meie rahva kultuurilise taassünni tööriistadeks. Seejuures ei saa kultuuri käskida - see vajab vabadust ja ruumi pika ja viljaka arengu jaoks. Seepärast hoidutakse ka parteiprogrammis nõudmistest, milline peaks välja nägema liigiomane kultuur, ja piirduakse võitlusega kõige vastu, mis selle arengut ohustab ja ohustab.

Punkt 23 nimetab selliste ohtudena ühelt poolt "meie rahvuslikku elu söövitavat mõju", mis lähtub materialistlikust miinusmaailmast üldiselt, kuid teiselt poolt ka "teadlikku, poliitilist valet". See näitab, et kultuuri hävitamine on ühelt poolt tahtmatu tagajärg saksa kultuurielu allutamisesest materialistlikule maailmatsivilisatsioonile, kuid teiselt poolt võõrandatakse meie rahvast

süsteemiliselt tema enda olemusest, samuti saksavastaste jõudude teadliku valetamise kaudu.

Seepärast nõuab NSDAP kõigi saksavastaste jõudude järjekindlat kõrvaldamist massiteabevahenditest ja keelab igasuguse mõjutamise rahvale võõraste elementide koostöö või rahalise osaluse kaudu ning ka mittesaksakeelse meedia levitamise kaudu saksa keeles.

Nii vabaneb saksa kultuurielu kõigest, mis takistab selle õiget arengut, ja luuakse eeldus uue kõrgkultuuri õitsemiseks, saksa ja Euroopa rahvusliku või rassilise hinge taassünniks!

24 AVALIK HUVI ENNE OMAKASU

"Me nõuame kõigi usutunnistuste vabadust riigis, niivõrd kui need ei ohusta selle eksistentsi ega riku germaani rassi moraali. Partei kui selline esindab positiivse kristluse seisukohta, sidumata end konfessionaalselt mingi kindla usutunnistuse suhtes. Ta võitleb juudi materialistliku vaimu vastu SISSE ja VÄLJA ning on veendunud, et meie rahva püsiv taastumine saab tulla ainult SISSE, lähtudes ÜHISUSE NÄHEMUSEST ENNE OMA NÄHEMUST."

NSDAP parteiprogramm kulmineerub punktis 24 ja leiab selles oma lõpuleviimise. Programmi järgmine ja viimane punkt nõuab üksnes riigivõimu tugevdamist, mis peaks võimaldama seadusest tulenevate nõudmiste täielikku täitmist, kuid ei lisa neile midagi põhimõttelist. Punkt 24 aga kehastab kogu parteiprogrammi tegelikku vaimu ja tuuma, mis seab seega meie rahva elule raudse aluse - meie idee ja liikumise tegeliku põhiseaduse:

See sõnastus on programmi teine ja viimane, mis on trükitud blokeeritud kujul ja seega eriti rõhutatult. Ja nii nagu punktis 11 on mainitud intressiorjuse murdmist kui otsustavat eeltingimust ja METOODi sotsialistliku rahvakogukonna ülesehitamiseks, nii on siin punktis 24 esitatud HINGEL, kogu võitluse tegelik tuum! Kogu meie partei poliitiline, majanduslik, sotsiaalne, kultuuriline ja ideoloogiline võitlus areneb nende kahe suure nurgakivi - ühine hüve enne omakasu ja huvide orjuse murdmine - vahel, millest ta saab oma tegeliku tähenduse ja sisemise sidususe.

Punkti 24 sõnastuse alguses mitte ainult ei tunnista NSDAP kõigi usuliste konfessioonide vabadust, vaid nõuab seda isegi oma poliitilise tahte tagajärjena. See näitab selgelt, et Natsionaalsotsialistlik Partei ei näe end mingil juhul Saksa rahva hulgas usureformi või revolutsioonilise liikumisena. Ta on religiooselt

tolerantne ja jätab igale rahva liikmele võimaluse leida oma tee Jumala juurde ja oma suhtumine religiooni. Eelkõige ei nõua ta oma partei liikmetelt mingit kindlat usutunnistust. See nõuab ainult seda, et sakslane tunneks end sakslasena ja seisaks oma rahva kogukonna eest ja töötaks selle heaks - lisaks sellele on ta aga vaba arenema isiksusena, kes on seotud oma rahvaga ja keda kujundab tema rahvas, mis hõlmab ka tema usutunnistuse vabadust. Selline usuline sallimatus on seega täiesti vastuolus natsionaalsotsialistliku ideega, nagu see on esitatud ja siduvalt sätestatud parteiprogrammis.

See usuvabadus leiab oma piirid seal, kus algab erakonna poliitiline mõttes võitlus meie rahva liigi säilitamise ja arendamise eest:

Kuna NSDAP peab rahvusliku kogukonna püsijäämist ja nõuetekohast arengut iga üksiku rahvusliikme kõrgeimaks väärtuseks ja elu mõtteks, siis ei luba ta mingeid usutunnistusi, mis ohustavad rahvussotsialistliku riigi olemasolu, mis kaitseb rahvuslikku kogukonda ja tagab selle võimupoliitilise arengu. Ta ei võitle nende vastu mitte usulistel, vaid poliitilistel põhjustel ehk teisisõnu:

See religioosne kogukond peab ise otsustama, kas teda tunnustatakse ja kas tal lubatakse vabalt esineda - tema vastu võideldakse ainult siis, kui ta ise pöördub rahvusliku kogukonna vastu ja kuulutab seega usulise sõnumi asemel poliitilist ja saksavastast sõnumit, ja siis võideldakse ka tema vastu mitte kui religioosse, vaid kui poliitilise kogukonna vastu, nagu kõigi teiste saksavastaste jõudude vastu. Teiseks usutunnistuse vabaduse piiriks on germaani rassi moraalitunnetus, mida ei tohi rikkuda.

See sõnastus on kahetsusväärne selles mõttes, et "tavale ja moraalile" viitamine võib kergesti avada tee kõikvõimalikele vilistlastele ja potentsiaalsetele moraalinkiivitoritele, kellega natsionaalsotsialistlikul eluhoiakul ei ole midagi ühist, mis püüab kasvatada vaba ja loomulikku inimest. See oht sai mitmel korral selgeks pärast esimest natsionaalsotsialistlikku revolutsiooni 1933. aastal ja ajendas dr Goebbelsit tegema järgmise kriitilise märkuse:

"Loodusevälised inimesed, kellel kas on elu juba selja taga või ei vääri seda, et neil veel elu ees oleks, teevad meie revolutsiooni nimel moraalitööd..... . See läheb nii kaugele, et see moraalikohtunike kubjas ei peatu isegi puhtalt eraeluliste valdkondade juures. Nad tahaksid linnas ja maal luua vargakomisjone, mille ülesandeks oleks Mülleri ja Schulze armuelu üle järelevalve teostamine. Kui nad saaksid oma tahtmist, siis muudaksid nad natsionaalsotsialistliku Saksamaa räpaneerimisega laostumiseks, kus denonsseerimine, voodis nuhkimine ja väljapressimine oleks päevakorras."

Selline suhtumine on loomulikult vastuolus meie eluvaate vaimuga ja ei leia

õigustust parteiprogrammi kirjas.

Üsna ilmselgelt tähendab "germaani rassi moraali ja moraalitunde" formuleerimine natsionaalsotsialistliku Volksgemeinschaft'i eetika rikkumist, st kõike seda, mis takistab töölistel, võitlejatel, emadel ja juhtidel oma ülesannet meie rahva elus parimal võimalikul viisil täita. See tähendab ka neid juba käsitletud söövitavaid mõjutusi ja tahtlikke valesid, mis takistavad sakslasi mõtlemast saksa keeles ja tundmast saksa keelt, mis ohustavad ja takistavad liigi kohase saksa kultuuri ülesehitamist ja arendamist. Kuivõrd usukogukonnad hakkavad sellistes suundades ja selliste eesmärkide või mõjuga tegutsema, tuleb nende vastu võidelda - jällegi mitte nende usulise sõnumi, vaid saksavastase tegevuse tõttu.

Kuid lisaks sellele piirangule nõuab NSDAP täielikku vaimset vabadust: uue natsionaalsotsialismi korraga lõppevad sajandeid kestnud usufanatism ja pime dogmatism, mis teeb võimatuks igasuguse vaba kultuuri arengu ja hävitab kord meie germaani esivanemate valguskuningriigi ja vaba elukorralduse vanasõnalise "pimedana" keskaja ja selle religioonipõhiste massimõrvade kasuks!

Võib olla üllatav, et võrdlemisi väike nõue usuvabaduse kohta on sõnastatud punktis 24, mis on kogu erakonna programmi tegelik tuum. Ülejäänud tekst näitab aga, et sissejuhatav pühendumine usuvabadusele viib üle pühendumisele erakonna usulisele põhipositsioonile kui sellisele:

Erinevalt näiteks materialistlikust marksismist on idealistlik natsionaalsotsialism pühendunud hoiakule, mis tunnustab rahva ja rahvuskaaslaste elus kõrgemaid väärtusi. Selliseid kõrgemaid väärtusi on aga inimajaloos alati väljendatud religioosete müütide ja sõnumitega ning tehtud arusaadavaks tavainimestele. Partei usutunnistuse vabaduse nõudmise taga ei ole seega mitte pelgalt ja üksikõikne sallivus, vaid kirglik heakskiit idealistlikule eluhoiakule, nagu seda jutlustab KÕIK usundid ja mida tuleb ainult takistada pöördumast Volksgemeinschaft'i vastu, mis on kõrgeim väärtus.

See suhtumine saab väga selgeks, kui programmis hiljem öeldakse, et Natsionaalsotsialistlik Partei kui selline tunnistab positiivset kristlust, kuid ei seo end mingi kindla usutunnistuse juurde. See tähendab muidugi kõigepealt üsna pragmaatilist järeldust sellest, et Saksa rahvas on oma ajaloo olnud sügavalt kristluse poolt kujundatud, et sellist ajalugu ei saa lihtsalt kustutada ja et natsionaalsotsialism ei taha tekitada Saksa rahvakehas mingeid usulisi võitlusi ega uusi lõhesid. Selle asemel tunnistab partei seda ajalugu ja austab suure osa oma rahva kristlikku usutunnistust:

Kristlus on Saksa mineviku ja oleviku valdav usutunnistus. Seepärast peab see, nagu kõik teisedki meie rahvusliku elu voolud - ja oma tähtsuse tõttu isegi rohkem kui paljud teised! - tuleb seada meie rahva liigi säilitamise ja arengu teenistusse. Selline kristlus, mis seab oma ideaalid, mida ta sisaldab ja kuulutab, meie rahva säilimise ja kõrgema arengu teenistusse, on positiivne kristlus. Sellise positiivse kristluse seisukohta esindab partei kui selline.

Loomulikult ei seo see iga erakonnaliiget, kes võib isikuna võtta vastu ka mis tahes muu usutunnistuse ja töötada Saksa rahva usulise reformatsiooni nimel - kui ta teeb seda isikuna, kaasamata erakonda usuvõitlustesse:

Erakond pakub kodu KÕIGILE sakslastele, kes tahavad olla eelkõige sakslased!

Usk kõrgematesse väärtustesse, mis edendavad ja rikastavad rahva elu, ja nende heakskiitmine määrab NSDAP suhtumise usulistesse küsimustesse. Nad moodustavad kaitsevalli meid ümbritseva, sageli üle jõu käiva miinusmaailma, materialistliku maailmatsivilisatsiooni vastu, mis mürgitab ja söövitab kõiki rahvaid, kuni nad surevad ja annavad teed hingetutele tarbimisrobotitele. NSDAP võitleb selle hiiliva rahvussurma vastu - ta näeb oma põhjust juudi materialistlikus vaimus, mille mõjud söövad meid väljastpoolt, kuid leiavad ka vastukaja sees, inimese halvimates instinktides ja soovides. Sellele astub partei vastu oma väärtuste idealismiga, mis võimaldab meie rahva taastumist ja uuestisündi seestpoolt.

Ja jällegi, positiivne kristlus on selle väärtusidealismi riietus, mida me seame vastu materialistlikule ebahingele, mis vastab meie rahva kristlikule traditsioonile:

Kristlus jutlustab armastust ligimese vastu - kes on see ligimene, kui mitte meie kaasinimene? See suhtumine võimaldab reaalsuseks saada korda, mis ületab miinusmaailma ja võimaldab uut korda, mis on inimväärne - korda, mis seisab raudse seadusena üleval:

Ühine kasu enne omakasu!

